

— Кой, азъ? . . . Ахъ не! . . . Моля Ви? . . . Боже мой, Вие имате право. Ето азъ сега започвамъ да забелязвамъ, че тя наистина прилича на Васъ съръ. Да! По всичко личи, че лично Вие сте нейнъ баща. — Той се наведе и цѣлуна представителката на монголската раса по муцуната

Свинята самодоволно грухна.

Заредиха се всички присѣтствуващи. Мнозина, които по форма наподобяваха чудноватата дъщеря, почти лѣгаха на пода за да преодолѣятъ благороднитѣ си кореми и да я цѣлуватъ по устата.

Когато започнаха танцитѣ, всрѣдъ господата настѣпи смущение. Етикецията изискваше нѣкой да покани дъщерята на богатия американецъ.

— Покани я ти синко — обърна се къмъ писателя Кенъ Кури, баща му Курдонъ. — Покани я, че може после да стане нѣщо. Я си представи при такъвъ богатъ тѣсть. . . непременно ще станешъ истински писателъ.

Кенъ Кури се смути и безъ да каже нѣщо се яви при съръ Джонъ Патокъ.

— Позволете съръ да покания за едно танго мисъ. . . дъщеря Ви.

Американецътъ бутна отлично дресираната свиня и тя се изправи на заднитѣ си крака. Кенъ Кури нѣжно я притисна въ обятията си.

Една благородна дама се приближи до Патокъ.

— Каква грация има дъщеря Ви съръ. — Да! — дяволито се усмихна той.